

Jo hurtigere vi lærer at give slip på ejerskabet, men alligevel bevare tilhørsforholdet, jo bedre

Thisted mener, at grønlænderne i mere end 100 år har stræbt efter en 'nulte time': en nulstilling i de dansk-grønlandske relationer, "hvor overlegenhed og underlegenhed erstattes af ligeværd," som hun skriver. Det er drømmen om denne nulstilling af følelsesøkonomien, hun som nævnt også øjner bag de aktuelle planer om statsdannelse. Og det medfølgende opgør vil gøre ondt på danskerne, forklarede hun, da jeg interviewede hende til Weekendavisen:

"Det er svært for os at give slip på den vældige kærlighed, vi selv mener, vi har følt for Grønland," sagde hun. "En gevaldig kærlighed, som altså kræver sin genkærlighed. Men det er ikke

den rigtige måde at have relationer til andre mennesker på; det bliver hurtigt dysfunktionelt. Jo hurtigere vi lærer at give slip på ejerskabet, men alligevel bevare tilhørsforholdet, jo bedre. Vi skal ikke smide forholdet ud med badevandet. Efter alle de år er det næsten skrevet ind i vores gener, at vi på en eller anden måde hører sammen, men vi er nødt til at finde en ny måde at høre sammen på."

Martin Breum (f. 1959) er forfatter og uddannet journalist fra journalisthøjskolen. Hans primære interesseområde er udviklinger mellem Arktis og rigsfællesskabet, og han har skrevet flere bøger om dette emne. Martin er tidligere studievært på DR2's nyhedsprogram 'Deadline', samt vicedirektør i International Media Support.

Udenrigsminister til udenrigsminister

Vi spoler nu tilbage til fremtiden - nærmere bestemt til Det Udenrigspolitiske Selskabs første tidsskrift Fremtiden og den allerførste artikel, der blev bragt i 1945: Daværende udenrigsminister John Christmas Møllers hilsen til tidsskriftet.

Det følges op med en hilsen fra Danmarks nuværende udenrigsminister, Jeppe Kofod.

af John Christmas Møller og Jeppe Kofod

John Christmas Møller, 1945: Tiden skal jo vise, hvor meget det danske Folk, ligesom alle andre Folk, har lært af den anden Verdenskrig med dens Lidelser og Ødelæggelser. Der skal ingen spaadomsgave til at fremhæve, at hvis ikke alle har lært en god Del af Tiden og ogsaa er villige til at ændre vore tidligere Anskuelse og finde frem til rigtige nye Standpunkter, så vil Verden meget nemt falde tilbage til Førkrigstilstanden, og hvad dette vil føre til, ved vi alle.

Noget af det, det danske Folk forhaabentligt har lært og vil leve op til, er, at det er nødvendigt i Fremtiden at have et ganske anderledes Kendskab til udenrigspolitiske Forhold og til, hvad der foregaar ude i Verden. Vi maa kunne tage Lære og ikke altid tro, at vort eget er det eneste værdifulde og det eneste, der duer. Og først og fremmest gælder det om, at vi faar en udenrigspolitisk Forstand og Viden hos alle dele af Befolkningen, helt anderledes end vi havde tidligere.

Det er, saa vidt jeg har forstaaet, ud fra denne Betragtning, at man fortsat vil udgive "Fremtiden", som gjorde en saa overordentlig

Nytte i sin svenske Udlændighedstid, men som vil kunne gøre endnu større Nytte, naar det faar som Opgave herhjemme at være Tidsskriftet, hvor der fortælles om, hvad der foregaar ude i Verden, og hvad vi skal lære deraf. Det er en stor og krævende Opgave, Redaktionen har påtaaget sig. Det vil være meget vigtigt, at det lykkes at gennemføre den, og alle som har Forstaaelse af Betydningen af det størst mulige internationale Samarbejde, vil støtte og hjælpe Redaktionen i dens Arbejde.

Jeppe Kofod: Fra *Fremtiden* til *Udenrigs*. Det var et navneskifte, der giver mening. John Christmas Møller konstaterede i 1945, at det var nødvendigt i fremtiden at have et ganske anderledes kendskab til udenrigspolitiske forhold og til, hvad der foregår ude i verden. Siden er hans fremtid blevet til vores nutid. I dag fylder udviklingen i verden og udenrigspolitikken meget – netop som navnskiftet indikerer det.

Der er sket meget siden. Vi lærte heldigvis en del af Anden Verdenskrig. Og på krigens baggrund har vi igennem årtierne opbygget

stærke demokratier og institutioner i Europa og hen over Atlanterhavet. De har været med til at sikre freden i Europa. De sikrer vores velstand og vores tryghed. Samtidig er det ikke blevet mindre vigtigt at dele erfaringer og lære af hinanden.

Også danskernes mulighed for at følge med i udviklingen ude i verden er i dag markant anderledes end for 75 år siden. Hvor der var få stemmer og tidsskrifter, der bidrog til en oplyst debat om udenrigspolitik, er udfordringen i dag ofte omvendt. Der er et hav af medier online og offline, en kakofoni af stemmer, et utal af aktører, der åbent eller i det skjulte påvirker debatten. Netop i denne virkelighed er en faglig og upartisk stemme helt afgørende for at sikre bred baggrundsviden og kvalificeret oplysning. Det er Udenrigs stadig garant for i dag.

Mens konteksten for og rollen af Det Udenrigspolitiske Selskabs tidsskrift har ændret sig markant, står det, Christmas Møller formulerede i 1945, stadig ved magt: det vil være meget vigtigt, at det i Udenrigs lykkes at fortælle om, hvad der foregår ude i verden, og hvad vi skal lære deraf. Det er stadig en krævende opgave. Men gennem 75 år har redaktionen vist, at de kan levere denne opgave. Og jeg håber, at Udenrigs også fortsat vil være en stærk stemme i den danske udenrigspolitiske debat.

John Christmas Møller blev født i 1894. Han var politisk leder af Det Konservative Folkeparti fra 1928 til 1947 og udenrigsminister i befrielsesregeringen fra 1945 til 1947.

Jeppé Kofod (S) er Danmarks udenrigsminister.

Bognoter

I denne omgang af *Udenrigs'* bognoter vender vi blikket mod terrorangrebet 9. september 2001. Bliv i dette bogudvalg klogere på, hvordan angrebet førte til krigen i Afghanistan, og hvordan 9/11 har påvirket amerikansk politik siden.

Reign of Terror: How the 9/11 Era Destabilized America and Produced Trump

SPENCER ACKERMAN
VIKING 2021, 448 S.

I en hel generation har amerikanerne været i konflikt med, hvad de selv beskriver som 'krigen mod terror'. Konflikten har medført krige på land, med droner og digitalt, og mange menneskeliv er gået tabt. Krigen mod terror er af mange iagttagere blevet beskrevet som en nyttesløs kamp, der hverken er vundet eller har bragt fred. Derimod har konflikten forandret amerikansk politik, og retorikken bag 'krigen mod terror' – oprindeligt en skræmmekampagne, der startede mod muslimer og indvandrere – bliver i dag brugt i både kulturelle, ideologiske og politiske magtkampe i USA.

I denne bog redegør Spencer Ackerman for, hvordan man kan trække en tråd mellem krigen mod terror og de amerikanske autoritære tendenser, der ikke kun knytter sig til Trump-æraen, men også til Obama-regeringen.

